

“Motosikletle gittiğim ülkeleri gerçekten yaşıyorum”

Bu ay sayfalarımıza konuk ettiğimiz Guillaume Zekian, bir yılı aşkın bir süredir motosikletiyle dünyayı turluyor. “Her sabah kalktığımda yeni yerler, yeni kültürler keşfedeceğimi, yeni insanlarla tanışacağımı bilmek beni hâlâ yolda tutuyor,” diyen Zekian, yakın zamanda Türkiye’yi de ziyaret etti. Aile kökleri Yozgat’a uzanan Zekian için bu seyahat oldukça anlamlıydı... **yazı.seda meşeli**

Guillaume Zekian, yola düşüp dünyanın çeşitli köşelerini keşfeden yüzlerce gezginden sadece biri. Ermeni asıllı bir Fransız olan Guillaume, otobüs, bisiklet ya da otostopla seyahat edenlerin aksine motosikleti tercih etmiş. Rotasını Avrupa-Asya oradan da Güney ve Kuzey Amerika olarak çizen Guillaume, süresini bir yıl olarak belirlediği yolculuğunu bir yıl daha uzatmaya karar vermiş bu günlerde. Motorunu şimdilerde Kamboçya yollarında süren ve maceralarını www.lespassengers.com adresinde düzenli olarak paylaşan bu sıra dışı gezginle keyifli bir röportaj gerçekleştirdik.

Yolculuğa çıkmaya nasıl karar verdin?

İlk yolculuklarımı bisikletle İngiltere'ye ve İrlanda'ya yapmıştım. Bu deneyimlerim sayesinde yeni yerler keşfetmenin, yeni insanlarla tanışmanın, yeni kültürlerle tanık olmanın heyecanını tatmıştım. Yalnız bir süre sonra gerçekleştirdiğim kısa seyahatlerin yeterince tatmin edici olmadığını düşünmeye başladım. Arkadaşlarım ev ya da araba ahlarken, ben çıkacağım uzun yolculuğu düşünüp para biriktirmeye başladım. Yolculuğumu bir buçuk yıl boyunca hazırladım. Benim için hazırlık süreci maceranın vazgeçilmez bir kısmı oldu, daha başlamadan yolculuk üzerine çok düşündüm ve bir o kadar da hayal kurdum.

En başta yolculuğunun ne kadar süreceğine dair bir fikrin var mıydı?

İlk başlarda -sebebinin bilmiyorum ama- bir yıl yolculuk için tam yeterli vakitmiş gibi geliyordu. Şimdi 300 günden beri yoldayım ve dönüşümü bir yıl daha geciktirdim. İnsan yolda

olunca bir yılın hiç de uzun bir zaman olmadığını anlıyor.

Seni hâlâ yolda tutan motivasyonun kaynağı ne?

Bu ilginç bir soru, çünkü sürekli yollarda olmanın dışardan kolay bir iş gibi görünmediğini açığa vuruyor. Birçok kişi yolculuğu sadece zevkli bir macera olarak görüyor ve hep iyi yanları olsun istiyor. Şurası doğru ki yolda zorluklar yaşadığımda niye böyle bir işe kalkıştığımı kendi kendime soruyorum. İşte o anlarda, anın moral bozuculuğunu bir kenara koyup yolculuğumu bir bütün olarak görmeye çalışıyorum. Böyle bir macerayı gerçekleştirebilmiş oluşumla ne kadar şanslı olduğumu düşünüyorum, yol boyunca karşılaştığım güzel insanları hatırlıyorum. Böylelikle o an yaşadığım sıkıntı gözüme çok önemsiz görünüyor. Her sabah kalktığımda yeni yerler, yeni kültürler keşfedeceğimi, yeni insanlarla tanışacağımı bilmek beni hâlâ yolda tutuyor. Bir rutine bağlı kalmamak ve günün geri kalanının sürpriz olması neredey-

se yaşam amacım oldu diyebilirim.

Ayda ortalama ne kadar harcıyorsun? Yolculuğunun masraflarını nasıl karşılıyorsun?

Yolculuğun başında tahmin ettiğimden daha az harcıyorum. Seyahatim boyunca ayda 700 Euro'dan daha fazla harcadığım olmadı. Çok fazla harcamamak konusunda kendimi çok kısıtlamıyorum. Aslında daha azla da seyahat etmek mümkün. Yolculuğun masraflarının yarısını kendi birikimlerimle, diğer yarısınıysa sponsorlar sayesinde karşılıyorum. Gezi yazılarımı ve fotoğraflarımı gazete ve dergilerde yayımlıyorum ve bu az da olsa bir gelir getiriyor. Son olarak diyebilirim ki seyahat ederken elbette para harcıyorsunuz ama bu miktar Avrupa'da yaşarken harcadığınızdan daha fazla değil.

Yolculuğunu motosikletle yapmak istemenin özel bir nedeni var mı?

Yolculuğu hazırlama sürecinde, kendime en ideal ulaşım aracının ne olduğunu sordum. Motosiklet bana otostoptan ya da otobüsten farklı olarak özgürce istediğim yere gidebilme şansı veriyor. Ayrıca bisikletle olduğundan daha hızlı bir şekilde seyahat etmeme de olanak sağlıyor. Birçok avantajı var, mesela bir otomobildeki gibi kapalı olmadığımın insanlara yakın olabiliyorum. Motosiklet sayesinde içinde bulunduğum ülkeyi gerçekten

yaşadığımı hissediyorum. Yağmuru, rüzgârı, karı suratımda hissediyorum, bazen yolun tozunu yutuyorum, kısaca bulunduğum yerin çok yakınında oluyorum.

Seni en çok etkileyen üç yer adı sayabilir misin?

Bu çok zor bir soru çünkü çok farklı sebeplerden dolayı etkilendiğim bir sürü yer var. İlk olarak Kosova demek istiyorum. Orada karşılaştığım insanların iyimser tutumu, savaşın

üzerinden sadece birkaç yıl geçmesine rağmen ülkelerini yeniden yapılandırmaya ve yaşamaya olan istekleri etkiledi beni. Birleşmiş Milletler helikopterleri şehrin semalarında uçarlarken bir cumartesi akşamı bilardo oynamaya ya da dans etmeye giden gençleri yerli bir motorcuyla beraber seyredişimizi hiç unutmuyorum. Gerçek bir hayat dersiydi benim için. İkinci favori mekânım çok klasik olacak ama doğal yapıların estetiği ve sanki aydaymışınız izlenimi yaratan Kapadokya. Üçüncü favori yerimse İran'ın merkezindeki Kebir Çölü. Dağları, ovaları, kumulları bir araya getiren muhteşem doğası, ara ara karşıma çıkan vahalarla da beni gerçekten kendimden geçirdi. Burası bana göre mistisizm öğelerini barındırıyor ve insanı büyülüyor. Burayı

kendi gözleriyle görmeyen birine anlatmam çok zor.

Türkiye izlenimlerini alabilir miyiz?

Türkiye'yi çok sevdim. Bu ülkeye ilk kez geldim ama baba tarafım Yozgatlı olduğu için Türkiye hep hayatımda vardı. Ermeni asıllı büyüklerim 1915'te ülkede yaşadıkları sorunlar neticesinde Fransa'ya göçmüşler. Ailemin kökeninin geldiği Yozgat'ı ziyaret edişimin benim için anlamı büyüktü. Onun dışında İstanbul'un tarihi binalarına, ülkenin kadim tarihinin özel yaptığı bu ülkeye hayran kaldım. Doğu ve Batı'nın kesişimi olan İstanbul'dan sonra doğuda daha geleneksel, daha otantik bir Türkiye çıktı karşıma. Ağrı Dağı ve Ani Harabeleri de beni etkileyen yerler arasında. Ayrıca Türklerin inanılmaz kibar ve misafirperverliği sonuna kadar yaşatan bir millet olduğunu da eklemek istiyorum.

Yolculuğun boyunca seni gören insanların tepkisi nasıl oluyor?

Çok meraklılar. Bir kere benimki kadar büyük bir motor gördüklerinde çok şaşırıyorlar. Dubai ve Singapur'u saymazsak Türkiye'nin batısından sonra gördüğüm en büyük motorlar 125 cc'ydi. İnsanlar beni 800 cc üzerinde gördüklerinde normal olarak inanmakta güçlük çekiyorlar. Bu şaşırma gelip benle konuşmaya itiyor onları. Ta İngiltere'den karayoluyla geldiğimi söylediğimdeyse bunun mümkün olduğuna inanmadıklarını söylüyorlar. 11 ay süren bu yolculuk boyunca öğrendim ki insanlar delilik yapıp farklı bir metotla yolculuk yapan gezginleri seviyorlar. Çoğu zaman deli muamelesi görüyorum ama her zaman koca bir gülümsemeyle ve cesaret verici birkaç sözcükle uğurlanıyorum. Şöyle diyeyim, yirmi kadar dilde "yolun açık olsun" duydum şu ana dek...

Motorla seyahat etmenin iyi ve kötü yanları neler?

Motosikletle yolculuk etmenin en büyük avantajı size tam bir özgürlük sağlaması. Zor ve arabanın geçemeyeceği patikalardan geçebilme şansı tanıyor. Motor insanların ilgisi- ni çektiği için insanlarla daha kolay iletişime geçebilenizi de sağlıyor. Yolun her türlü hâlini hissedebilirsiniz, yağmuru kârî rüzgânî direk suratınızda hissedebilmeniz avantajları arasında. Ayrıca söyleyebilirim ki motorla se-

"Türkiye'yi çok sevdim. Bu ülkeye ilk kez geldim ama baba tarafım Yozgatlı olduğu için Türkiye hayatımda hep vardı. Ermeni asıllı büyüklerim, 1915'te ülkede yaşadıkları sorunlar neticesinde Fransa'ya göçmüşler. Ailemin kökeninin geldiği Yozgat'ı ziyaret edişimin, benim için anlamı büyüktü..."

yahat etmek son derece eğlenceli. Dezavantaj olarak özellikle Kamboçya ya da Hindistan gibi yol kurallarının vârlmadığı ülkelerde trafiğe çıkışın tehlikeli oluşunu sayabilirim. Teknik sorunlarla karşılaşınca -özellikle de önceden hazırlıklı değilseniz- tamir ettirecek

bir yer bulamama ihtimali var. Yolların bozuk ve kalabalık olduğu ülkelerde motosiklet sürmek çok yorucu olabiliyor. Bazı ülkelerdeyse motorla geçiş mümkün olmuyor, bu zamanlarda motoru bir sonraki ülkeye bir şekilde transfer etmem gerekiyor.